

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815201107
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8815201107.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore žalobcu: W.. B. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. I. XXXX/X, XXX XX E. nad P., zastúpený JUDr. Ondrejom Lučivjanským, advokátom, Murgašova 3, 040 01 Košice, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 1.522,40 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/79/2015-45 zo dňa 05.11.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Predmet konania

1. Žalobca sa uplatnenou žalobou domáhal náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Nárok žalobcu predstavovali trovy obhajoby vynaložené žalobcom v trestnom konaní vedenom proti nemu.

2. Žalovaný nesúhlasil so žalobou namietajúc svoju pasívnu vecnú legitímáciu.

Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Vranov nad Topľou ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol, že cit.: „Súd zaväzuje odporcu uhradiť navrhovateľovi sumu 1.522,40 Eur s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania od 31. 01. 2015 do dňa zaplatenia, ako aj uhradiť trovy konania vo výške 574,28 Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku“.

4. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že po podaní trestného oznámenia vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ uznesením zo dňa 26. 11. 2012 sp.zn. ČVS: ORP-423/OEK-VT-2012 začal trestné stíhanie proti žalobcovi pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona. Po podaní sťažnosti proti vyššie uvedenému uzneseniu Okresná prokuratúra vo Vranove nad Topľou uznesením zo dňa 11. 12. 2012 spisovej značky Pv 931/12-4 s poukazom na § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla vyššie uvedenú sťažnosť ako nedôvodnú. Plnomocenstvom z 03. 12. 2012 splnomocnil JUDr. Ondreja Lučivjanského na zastupovanie vo vyššie uvedenom konaní. Dňa 01. 03. 2013 Okresná prokuratúra vo Vranove nad Topľou doručila na Okresný súd Vranov nad Topľou obžalobu. Okresný súd vo Vranove nad Topľou rozsudkom zo dňa 05. 09. 2013 č. k. 12T/30/2013-148,

ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 21. 09. 2013 obžalovaného Ing. Ladislava Sabola oslobodil v celom rozsahu spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry vo Vranove nad Topľou z toho dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Z vyúčtovania odmeny advokáta ako aj faktúry číslo 20140603 zistil, že obhajca zvolený žalobcom si vyúčtoval a vyfakturoval dňa 19. 06. 2014 za poskytnuté právne služby podľa vyhlášky MS SR číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmenu za rok 2012 spolu s režijným paušálom vo výške 427,05 Eur vrátane DPH (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 30. 11. 2012, sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia 30. 11. 2012, výsluch obvineného 05. 12. 2012, výsluch dvoch svedkov dňa 12. 12. 2012 od 8.50 do 9.45 hod., výsluch svedka dňa 12. 12. 2012 od 13.00 do 14.30 hod.). Ďalej vyúčtoval odmenu za rok 2013 vo výške 515,35 Eur vrátane DPH (výsluch dvoch svedkov dňa 10. 01. 2013 od 09.00 do 10.45 hod., výsluch svedka dňa 10. 01. 2013 od 12.20 do 13.15 hod., oboznámenie s výsledkami vyšetrovania 25. 01. 2013, zastupovanie na pojednávaniach pred Okresným súdom vo Vranove nad Topľou dňa 26. 06. 2013 od 08.30 do 12.50 hod., dňa 05. 09. 2013). Teda celkove odmena činila 942,40 Eur vrátane DPH. Cestovné náklady za šesť ciest z Košíc do Vranova a späť (dvakrát 96,- Eur + 4 x 97,- Eur) predstavovali spolu 580,- Eur, vrátane DPH. Teda spolu trovy obhajoby v trestnom konaní činili sumu 1.522,40 Eur. Z príjmového pokladničného dokladu číslo 2/6114 zo dňa 19. 06. 2014 mal za preukázané, že uhradil svojmu obhajcovi sumu 500,- Eur, a v hotovosti ako aj prevodom na účte spolu celkove sumu 1.522,40 Eur.

5. Na zistený skutkový stav prijal právny záver, podľa ktorého nárok žalobcu posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. titulom nezákonného obvinenia. Náhrada škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívna a nemôže sa jej štát zbaviť. Žalobca sa prostredníctvom svojho zástupcu obrátil so svojím nárokom na náhradu škody na Generálnu prokuratúru SR, ktorá nerozhodla. Podľa názoru súdu by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi, ak by za škodu zodpovedala Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti jednak z toho dôvodu, že žalobca sa so svojím nárokom obrátil na Generálnu prokuratúru, dozor nad prípravným konaním v zmysle Trestného poriadku má prokurátor, tento podal obžalobu, na ktorej aj pred súdom trval, a súd vydal rozsudok, ktorým právoplatne obžalovaného spod obžaloby okresnej prokurátorky oslobodil. V súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.522,40 Eur od 31.01. 2015 do zaplatenia. Z listu žalobcu zo dňa 09.02.2015 vyplynulo, že žalobca žiadal náhradu škody a návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bol doručený žalovanému v roku 2014, a lehota šesťmesačná uplynula dňom 30.01.2015.

6. Aplikoval ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/,b/, f/ zákona číslo 514/2003 Z.z., § 517 ods.2 OZ.

7. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z účelne vynaložených trov právneho zastúpenia.

Obsah odvolania

8. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. V odvolaní uviedla, že dôvodom pre podanie odvolania je nesprávne právne posúdenie veci. Podľa názoru odvolateľa súd dospel na za základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam aj napriek námietkam nesprávne právne vec posúdil. Nesprávne skutkové zistenia aj nesprávne právne posúdenie veci vidí najmä v otázke konania za štát. Namietala, že nie je orgánom ktorými mal konať v mene štátu. Poukazuje na skutočnosť že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky nie je príslušná konať za štát pretože nie sú splnené hmotnoprávne predpoklady na postup podľa § 4 ods. 1 písmena f zákona číslo 514/2003 Z.z. Poukazuje na to, že napriek tomu, že uznesenie o vznesenom obvinení nebolo formálne zrušené alebo zmenené, nedá sa však dospieť k záveru, že bolo nezákonné. Z ustanovení trestného poriadku je zrejmé, že uznesenie vydáva práve vyšetrovateľ, prípadne poverený príslušník policajného zboru. V dôsledku novely zákona číslo 514/2013 Z.z. účinnej od 01. 01. 2013 vznikla situácia kedy je sporné, ktorý orgán je oprávnený konať v mene Slovenskej republiky v prípade, ak titulom na náhradu škody je uznesenie o vznesení obvinenia. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky vo svojich jednotlivých vyjadreniach v rámci súdnych konaní o náhradu škody spôsobenej orgánmi verejnej moci v minulosti dôvodilo tým, že v prípade, ak prokurátor nezamietne sťažnosť obvineného odobrí postup vyšetrovateľa a v prípade ak prokurátor zamietne sťažnosť obvineného nie je možné dospieť k inému záveru ako k záveru, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky nie je v danom prípade orgánom

oprávneným konať v mene štátu. Túto premisu pretavilo do novely zákona a Ministerstvo vnútra bude konať v mene štátu len vtedy, ak prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa alebo povereného príslušníka policajného zboru keď ďalšou podmienkou pre vznik jeho zodpovednosti je skutočnosť, že prokurátor nepodal v danej trestnej veci obžalobu príslušnému súdu. Ustanovenie upravujúce zodpovednosť Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona vyplýva z neho, že škodu musí spôsobiť prokurátor v občianskom súdnom konaní v trestnom konaní alebo správnom konaní a to svojím konaním alebo opomenutím. Ak titulom nároku na náhradu škody budeme považovať uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré je predbežne vykonateľné, má právne účinky a to bez ohľadu na jeho oznámenie obvinenému nie je možné dospieť k záveru, že škodu spôsobil orgán podľa osobitného predpisu v trestnom konaní a teda nie je možné aplikovať citované ustanovenie. Škoda bola spôsobená už jeho vydaním a poškodenému vznikla škoda už jeho vydaním pričom ho vydal vyšetrovateľ, prípadne poverený príslušník policajného zboru a nie prokurátor. V súlade s ustanovením § 238 ods. 1 zákona číslo 301/2005 Z.z. podanú obžalobu predseda senátu najskôr prezrie z toho hľadiska, či pre ďalšie konanie poskytuje spoľahlivý podklad či prípravné konanie, ktoré predchádzalo bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu a či treba preskúmať alebo predbežne prejednať pri predbežnom prejednaní. Senát môže postúpiť vec inému súdu, zastaviť trestné stíhanie, prerušiť trestné stíhanie, vrátiť vec prokurátorovi, odmietnuť obžalobu, prípadne nariadiť hlavné pojednávanie. Znamená to teda, že môže nastať viacero alternatív ako súd môže po doručení obžaloby postupovať, ak však prejedná obžalobu nariadil hlavné pojednávanie ma sa za to, že prípravné konanie, vrátane podania obžaloby bol zákonné. Poukázal v odvolaní ďalej na viacero názorov okresných súdov, prípadne odvolacích súdov, keď obdobných prípadoch k povinnosti bola zaviazaná Slovenská republika -Ministerstvo spravodlivosti. Navrhla, aby odvolací súd v prípade, ak rozsudok potvrdí vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku skutočnosť, že dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, keď za otázku zásadného významu procesný zástupca žalovaného považuje otázku oprávnenosti konať v mene štátu s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona číslo 514/2003 Z.z., keďže aplikačná prax jednotlivých súdov je rozdielna a neexistuje v uvedenej právnej otázke žiadne zjednocujúce stanovisko, ktoré by riešilo predmetný právny problém.

Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

10. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

11. Žalovaná namieta, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávneho skutkového zistenia (§ 205 ods. 2 písm. f/, d/ O.s.p. účinného v čase podania odvolania).

12. K tejto námietke odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

13. Podľa názoru žalovanej súd nesprávne právne vec posúdil, ak aplikoval ustanovenie § 4 ods. 1 písm. f/ ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. Poukazuje na to, že nie je možné aplikovať ustanovenie

citovaného paragrafu a má za to, že prokurátor nespôsobil škodu, náhrady ktorej sa poškodený domáha. Prokuratúra by mohla škodu spôsobiť buď konaním alebo opomenutím a ani jedná z alternatív nie je splnená.

14. Je nesporné, že v prejednávanej veci bol žalobca trestne stíhaný. Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ uznesením zo dňa 26. 11. 2012 sp. zn. ČVS: ORP-423/OEK-VT-2012 začal trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona. Okresná prokuratúra vo Vranove nad Topľou uznesením zo dňa 11. 12. 2012 spis. značka Pv 931/12-4 s poukazom na § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla sťažnosť. Okresná prokuratúra vo Vranove nad Topľou podala obžalobu pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona ktorý bol kladený za vinu žalobcovi. Okresný súd vo Vranove nad Topľou rozsudkom zo dňa 05. 09. 2013 č. k. 12T/30/2013-148, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 21. 09. 2013, obžalovaného oslobodil v celom rozsahu spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

15. Súd správne posúdil pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej a náležitým spôsobom uviedol dôvody, ktoré o nej svedčia. „Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný)“. (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011 č. k. III. ÚS 517/2011-9).

16. Námietky odvolateľa, ktorými spochybňuje svoju vecnú pasívnu legitímáciu odvolací súd nepovažuje za dôvodné. Odvolateľ má za to, že v prípade, ak v predmetnej trestnej veci vedenej voči žalobcovi nevydal žiadne nezákonné rozhodnutie, nie je zodpovedným subjektom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. októbra 2015 sp.zn. 8 Cdo 289/2014, pričom odvolací súd nenašiel dôvod na odklon od predmetného rozhodnutia. „Ak v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 412/2012 Z.z. je od 1. januára 2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Na prípadnú zmenu orgánu konajúceho v mene štátu prihliadne v takomto konaní súd z úradnej povinnosti“(uverejnený v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2016).

17. V tejto súvislosti poukazuje na závery prijaté v citovanom rozhodnutí: „Na tomto mieste považuje dovolací súd za potrebné citovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. m/ zákona č. 514/2003 v znení zákona č. 412/2012 Z.z., (predtým § 4 ods. 1 písm. l/) podľa ktorého vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý. Ostatne uvedené ustanovenie nepochybne rieši prípad vzniku škody v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci. V takomto prípade pre určenie príslušného orgánu konajúceho v mene štátu bolo do 31. decembra 2012 skutočne rozhodujúce, na ktorom z nich bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody; ak žiadosť bola podaná na oboch uvedených orgánoch, bol príslušný ten z nich, ktorý vo veci začal konať prvý. Stav, že oblasť verejnej moci, v ktorej ku škode došlo, patrilo do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci sa najčastejšie vyskytoval na úseku trestného konania, ktorý začínal vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a bol zavŕšený podaním obžaloby. V takomto prípade ako orgán konajúci v mene štátu prichádzal do úvahy tak MV SR ako aj GP SR (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 194/2010 z 30. marca 2011). Podľa dovolacieho súdu, súladného so záverom odvolacieho súdu ale tento stav trval len do 31. decembra 2012, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 412/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z.z., ktorý zákon zmenil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b/ (ktoré určoval MV SR ako orgán konajúci v mene štátu v prípadoch, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru) tak, že vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu MV SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného

príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora. Nové ustanovenie teda určuje MV SR za orgán konajúci v mene štátu (len) vtedy, ak sú kumulatívne (pozri spojku „a“) splnené podmienky, že v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu. A contrario, ak prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu (aká bola procesná situácia v preskúmvanej veci), vo veci náhrady škody, keďže škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v trestnom konaní, koná v mene štátu GP SR (§ 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z.). Dovolací súd sa plne stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že opačný výklad by poprel zmysel a účel zákona č. 412/2012 Z. z., účelom ktorého je vytvoriť legislatívne podmienky na ďalšie zlepšenie fungovania inštitútu zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, reagovať na poznatky aplikačnej praxe a spresniť platnú právnu úpravu, aby nedochádzalo k výkladovým rozdielnostiam, ktoré komplikujú proces uplatňovania zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci najmä tým, že precizuje (o.i.) úpravu pôsobnosti orgánov konajúcich v mene štátu (pozri dôvodovú správu k návrhu uvedeného zákona)“.

18. Odvolateľ namietá nesprávne skutkové zistenia súdu bez ďalšej konkretizácie tohto odvolacieho dôvodu. Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. účinného v čase podania odvolania bol v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p. a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až §135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Táto odvolacia námietka nie je dôvodná.

19. Odvolacie dôvody nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odvolateľ v podanom odvolaní nenamietá výšku a rozsah uplatnenej a priznanej náhrady škody.

20. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že vyslovil, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože bol v odvolacom konaní plne úspešný.

22. Dovolaciu otázku položenú odvolateľkou, ktorá ju považuje za právne významnú odvolací súd nepreskúmaval s poukazom na ustanovenie § 419 a nasl. C.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).